

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 664/2024
02.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ђурковић адвокат из ..., против туженог ГП „Напред“ ад Београд, ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4213/22 од 20.02.2023. године у седници одржаној 02.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4213/22 од 20.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 299/19 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име отпремнине исплати 578.528,55 динара са законском затезном каматом од 25.11.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 201.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4213/22 од 20.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име отпремнине исплати 578.528,55 динара са законском затезном каматом од 25.11.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име трошкова парничног поступка исплати 201.600,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 35.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. а у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба поступка из одредбе члана 374. став 1. ЗПП учињених пред другостепеним судом на које се неосновано указује у ревизији, нити се може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. тог закона.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог, а решењем од 26.08.2014. године отказан му је уговор због престанка потребе за његовим радом. Истим решењем одређено је и да му се као технолошком вишку пре отказа уговора о раду исплати отпремнина у износу од 578.528,55 динара. Финансијској и кадровској служби достављено је решење да се тужиоцу као технолошком вишку исплати отпремнина у назначеном износу. Праћењем кретања новца од подизања из банке, предаје благајни туженог и крајњем кориснику овде тужиоцу, те ценећи књиговодствену документацију приложену уз благајнички дневник за дан 27.08.2014. године произлази да је из благајне туженог исплаћен утужени износ, а да је тужилац на налогу благајне својим потписом потврдио пријем новца.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев за исплату, са образложењем да је тужилац у канцеларији референта за обрачун зараде потписао бланко признаницу о пријему новца и да му отпремнина није исплаћена.

Одлучујући о жалби туженог другостепени суд је преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев сматрајући да је наведени износ тужиоцу исплаћен, што је он потврдио својим потписом на признаници, те да није пружио било какав оправдан разлог због ког би потписао исправу о пријему новца ако му он није исплаћен.

По оцени Врховног суда, супротно наводима ревизије, побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права.

Правилником о условима и начину плаћања у готовом новцу у динарима за правна и физичка лица која обављају делатност („Службени гласник РС“ бр. 77/11), предвиђено је да привредни субјекти могу без ограничења да врше наплату и плаћање у готовом, али то мора бити на основу оригиналне документације у којој се види основ и износ који се наплаћује. Ова документација уноси се у пословну банку како би је она оверила приликом исплате новца са текућег рачуна.

Чланом 11. Закона о рачуноводству, дефинисана је основна евиденција благајничког пословања као једна од помоћних аналитичких евиденција – дневник благајне. У дневник благајне уносе се пословне промене које настају по основу готовине и других вредности које се води у благајни правног лица. Дневник благајне закључује се на крају сваког радног дана и доставља рачуноводству најкасније наредног дана. Свака уплата и исплата готовине из благајне врши се на основу налога

благајни да наплати односно исплати и документације о основу наплате, односно исплате.

Полазећи од садржине наведених одредби, изложено становиште другостепеног суда заснива се на правилној примени материјалног права из разлога које прихвата и овај суд. Наиме, тужиоцу је престао радни однос код туженог као технолошком вишку уз исплату отпремнине од 578.528,00 динара. Свим запосленима код туженог, па и тужиоцу, који су проглашени технолошким вишком, на њихов захтев отпремнина је исплаћена на исти начин, односно на руке. Дана 27.08.2014. године тужилац је својим потписом на признаници потврдио пријем наведеног износа, а што произлази из изведених доказа (вештачење, исказ сведока), те писане документације од истог дана (обрачун отпремнине, дневник благајне, налог благајни за исплату, односно вирмански налог, признаница). Према налазу вештака документација која претходи исплати отпремнине формирана је и прокњижена уредно и испуњава све услове из Закона о рачуноводству, а налог благајни туженог да исплати износ од 578.528,00 динара садржи потпис тужиоца. Следи наведеног, тужилац је признаницу о пријему новца потписао слободно и на тај начин изразио јасну и слободну вољу да му се новац исплати на руке, што је и учињено, а током поступка није доказао постојање чињеница које би довеле у сумњу поступање туженог приликом исплате. У том смислу неосновани су и наводи ревизије који се односе на бланко потписану признаницу, као и наводи о погрешној примени материјалног права.

Из изложених разлога Врховни суд је на основу члана 414. став 1. одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић